

הרב חגי דביר

עובד סוציאלי קליני

ראש השנה מסמל התחלה חדשה וספר חיים. איך התחושה לדעת שבזכותך מישוהו אחר קיבל "שנה חדשה" במלוא מובן המילה?

התחושה שמישהו קיבל את חיים חדשים עוד שנה היא מאוד מאוד מרגשת. אני היום שמונה שנים אחרי, אז ברור שהתחושה הזאת הולכת ודועכת עם השנים. אבל סמי, הבן אדם שזכיתי לתרום לו, כל שנה עושה מפגש במסעדה, ומזמין אותי ואת המשפחה שלי, הוא בא עם המשפחה שלו, והוא קורא לזה יום הולדת שני.

יש את היום הולדת היום שבו הוא נולד ויש את היום שבו הוא קיבל את הכליה. מבחינתו זה ממש עוד יום הולדת שהוא חוגג כל שנה.

אז אולי זה לא בדיוק ראש השנה, אבל זה גם איזשהו סוג של כל שנה לחגוג מחדש שנה נוספת, שלא הייתה מובנת מאלה.

עד כמה תרומת הכליה שינתה את חיךך?

תרומת הכליה לא שינתה את חיי, ברוך השם. זה מעשה שזכיתי לעשות. מבחינה פיזית, בערך חודש אחר כך כבר די שכחתי שזה קרה. ומבחינה נפשית, אני חושב שבעיקר זה שהתמודדתי עם דבר כזה, עם אפשרות כזאת של נתינה שדרשה אומץ בשביל מישוהו אחר, זה משהו שנתן לי הרבה כוחות לעשות עוד דברים טובים בהמשך.

תוכל לתאר את רגע המפגש הראשון שלך עם המושג? מה נאמר שם?

וואו, לגבי רגע המפגש הראשון, אז הוא ביקש להיפגש לפני הניתוח. אני יודע שהרבה פעמים יש כאלה שלא רוצים, אני בהחלט הייתי מוכן. ואני זוכר בעיקר שפגשתי אותו ואת אשתו ואת אימא שלו, והם כולם בכו, זה היה ממש ביום של הניתוח והוא אמר לי, כמובן בעיניים דומעות, מאוד הודה. וגם הוא אמר שהוא מרגיש שזה משהו שאנחנו עושים ביחד.

זה לא שאני עכשיו תורם לו, אלא שהוא היה לו מאוד חשוב לפגוש אותי, כי אנחנו נכנסים לתוך הדבר הזה ביחד, ואני מאוד מאוד הסכמתי עם זה, וזה מאוד ריגש אותי ונתן לי גם כוחות.

מה היה הרגע הכי מרגש או מפתיע שעברת מהרגע שהחלטת לתרום ועד הניתוח עצמו?

אני לא זוכר איזשהו רגע אחד ספציפי, אני זוכר תחושה כללית שהייתה מאוד מאוד מפתיעה, והיא תחושה של חוסר פחד.

אני לא איזשהו גיבור במיוחד, בטח לא בדברים שקשורים לרפואה, תמיד הייתי פחדן בהקשר הזה, ואיכשהו בהקשר של תרומת כליה, במשך כל השנה השלמה שעשיתי את כל הבדיקות ועד הניתוח עצמו, וכולל הניתוח, לא פחדתי, לא פחדתי בכלל, היתה לי השגחה אלוהית, משהו שמאוד ברור שזה הדבר הנכון לעשות, וזה היה מפתיע, זה היה מאוד מאוד חזק.

מה האיחול האישי שלך לעצמך, למושג ולעם ישראל לקראת השנה החדשה?

האיחול שלי הוא שתמיד נדע להיות בתשומת לב למי שמסביבנו, מי שצריך אותנו, מי שאנחנו יכולים להיות שם בשבילו עם הכוחות שלנו, בין אם זה כוחות פיזיים ובין אם זה כוחות נפשיים. נראה לי שאם ככה נחיה אז אני חושב שלכולנו יהיה הרבה יותר טוב. שנה טובה.